

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS DĖL NEGALIOS LIETUVIŲ KALBOS INSTITUTE TYRIMO

2017-10-23 Nr. (17)SN-128)SP-77

Vilnius

2017 m. birželio 22 d. Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau ir – Tarnyba) gautas Ž. M. (toliau ir – Pareiškėjas) skundas dėl galimos diskriminacijos dėl negalios darbo santykių srityje. Pareiškėjas nurodo, jog 2016 m. spalio 5 d. jam buvo nustatytas 35 proc. darbingumo lygis; apie jam nustatytą negalią ir poreikį dėl negalios pritaikyti darbo sąlygas nedelsiant informavo Lietuvių kalbos instituto (toliau ir – Institutas, darbdavys), kuriame Pareiškėjas dirba direktoriaus pavaduotoju, direktorę. Pasak Pareiškėjo, Instituto administracija pasiūlė jam nutraukti darbo sutartį. Pareiškėjui su šiuo siūlymu nesutikus, Instituto administracija pradėjo bloginti Pareiškėjo darbo sąlygas: nuo 2017 m. kovo mėnesio, apie tai jo neinformavus, buvo panaikinta iki tol Pareiškėjui mokėta priemoka už veiklos efektyvumą. Taip pat, Pareiškėjo teigimu, vadovaujantis 2017 m. Instituto administracijos teisės aktu (Pareiškėjui šio teisės akto data ir numeris nežinomi), jam buvo uždrausta, be Instituto direktorės leidimo, iš Pareiškėjui pavaldžių darbuotojų gauti bet kokią informaciją arba dokumentus. Pasak Pareiškėjo, šiais veiksmais jam buvo nepagrįstai apsunkintos darbo sąlygos, todėl negalėjo efektyviai vykdyti savo darbo funkcijų.

Skunde rašoma, jog 2017 m. kovo 18 d. Pareiškėjas, pablogėjęs sveikatai ir esant sunkiai materialinei padėčiai, kreipėsi į Instituto direktorę dėl finansinės paramos skyrimo. Pareiškėjas nurodo, jog šio prašymo nagrinėjimas tendencingai vilkinamas, o atsakymo dėl šio prašymo nagrinėjimo jis nėra gavęs iki skundo padavimo Tarnybai dienos. Pareiškėjas teigia, jog dėl nepalankių darbo sąlygų, priekabiavimo ir diskriminacijos pablogėjo jo sveikata, dėl to yra laikinai nedarbingas.

2017 m. liepos 25 d. Tarnyboje gautas Pareiškėjo skundo papildymo raštas, kuriuo informuojama, jog, Pareiškėjui nuo 2015 metų sausio dirbant Institute direktoriaus pavaduotoju

pareigose, nei darbdavys, nei darbdavio atstovai jokių priekaištų dėl jo atliekamų darbų, darbo drausmės arba lojalumo institucijai neturėjo. Po 2016 m. spalio 4 d. prasidėjo įvairūs veiksmai, kurių tikslas – nutraukti Instituto ir Pareiškėjo darbo sutartį. Pasak Pareiškėjo, nepaisant Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 7 straipsnio nuostatų, darbdavys (Institutas) jo atžvilgiu taiko tiesioginę diskriminaciją. Tiesioginė diskriminacija tai yra diskriminacinio pobūdžio sprendimas bet kokią informaciją, būtiną darbinėms funkcijoms vykdyti, jam teikti tik esant jo rašytiniam prašymui direktorei bei esant atitinkamai direktorės rezoliucijai. Toks sprendimas motyvuojamas „iškilus pagrįstoms abejonėms dėl jūsų (Pareiškėjo) atstovavimo Instituto interesams“. Pareiškėjo teigimu, toks Instituto administracijos sprendimas yra nepagrįstas ir neigiamai veikia jo darbo efektyvumą bei psichosocialinę darbo aplinką Institute, kas savo ruožtu tiesiogiai sietina su Pareiškėjo gaunamo darbo užmokesčio dydžiu.

2017 m. rugpjūčio 8 d. Tarnyboje gautame Pareiškėjo skundo papildymo rašte informuojama, kad jis iki šiol nuolat jaučia psichologinį spaudimą (įskaitant ir tiesioginį) nutraukti darbo teisinius santykius su Institute. Pasak Pareiškėjo, jam nebuvo sudaroma galimybė dalį darbinių funkcijų atlikti nuotoliniu būdu, jis nebuvo siunčiamas į jokių kvalifikacijos tobulinimo, persikvalifikavimo ir t. t. renginius Instituto lėšomis. Pasak Pareiškėjo, darbo reikmėms jam teko neatlygintinai naudoti savo automobilį. Neatlaikius spaudimo ir priekabiavimo, 2016 m. pabaigoje vėl ištiko ligos priepuolis, dėl kurio iki 2017 m. vasario 14 d. jis buvo laikinai nedarbingas. Po nedarbingumo grįžus į darbą, Pareiškėjas pajuto darbdavio spaudimo priemones. 2017 m. kovo mėnesį gavęs pirmąjį darbo užmokestį už 2017 metais dirbtą laiką, Pareiškėjas pastebėjo, kad suma ženkliai sumažinta. Pasak Pareiškėjo, atlyginimas sumažėjo dėl galimai nepagrįstai panaikintos priemokos už veiklos efektyvumą. Skunde taip pat rašoma, jog 2017 metais Instituto direktorė priėmė administracinį aktą (akto data, numeris ir tikslus turinys Pareiškėjui nėra žinomi, nes su juo nebuvo supažindintas), kuriuo iš esmės apsunokino Pareiškėjo darbą Institute. Pagal šį aktą, Norint gauti bet kokią informaciją, dokumentus, kurie būtini jo veiklai, prieš prašydamas tokių dokumentų iš jam pavaldžių darbuotojų, Pareiškėjas turi raštu pateikti su tuo susijusį prašymą direktorei. Tik Instituto direktorės leidimu Pareiškėjui gali būti teikiama jo prašoma informacija. Pareiškėjas rašo, jog dėl Instituto direktorės veiksmų jam sutriko sveikata ir iki šiol jis yra nedarbingas. Pareiškėjas nurodo, jog dėl pablogėjusios savo finansinės padėties 2017 m. balandžio 18 d. kreipėsi į darbdavį su prašymu skirti jam materialinę paramą, tačiau darbdavys šio prašymo iki šiol nepatenkino.

Į 2017 m. birželio 29 d., 2017 m. liepos 14 d. skundus, pateiktus Tarnybai dėl kitų Instituto darbuotojų veiksmų, Pareiškėjui buvo atsakyta 2017 m. liepos 11 d. raštu Nr. (17)SN-136)S-416 ir 2017

m. liepos 27 d. raštu Nr. (17)SN-145)S-445, todėl aplinkybės, kurios buvo nurodytos ankstesniuose skunduose, šiame sprendime atskirai nenagrinėjamos.

Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierius

n u s t a t è:

1. 2017 m. liepos 17 d. Tarnyboje gautu Instituto raštu Nr. (1.8)S-225 (toliau ir – Raštas) pateikiama informacija, jog Institutas buvo informuotas apie Pareiškėjui nustatytą nedarbingumo lygi. Institutui buvo pateikta 2016 m. spalio 5 d. Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Vilniaus IV teritorinio skyriaus išvada dėl darbo pobūdžio ir sąlygų (toliau ir – Išvada dėl darbo pobūdžio ir sąlygų). Išvadoje dėl darbo pobūdžio ir sąlygų nurodyti fiziniai ir ergonominiai rizikos veiksniai, kuriems veikiant darbuotojas negali dirbti. Tarp nurodytų veiksmų nėra būdingų direktoriaus pavaduotojo Institute atliekamoms funkcijoms. Iki 2017 m. birželio 21 d. Pareiškėjas neinformavo darbdavio apie poreikį specialiai pritaikyti darbo aplinką (tinkamą judėti neįgaliojo vežimėliu). Rašte pažymėta, kad iki 2017 m. birželio 21 d. nei Institutas, nei jo darbuotojai nežinojo apie tokį poreikį, nes Pareiškėjas judėjo be vežimėlio. Tik birželio 21 dieną gautas ir užregistruotas jo prašymas įrengti darbo vietą, kurią galima pasiekti neįgaliojo vežimėliu, specialius baldus ir automobilio stovėjimo vietą prie Instituto.

Rašte pažymima, kad Pareiškėjas nuo 2017 m. kovo 13 d. turi nepertraukiamo nedarbingumo pažymėjimą, taigi darbo vietoje (Institute) iki Rašto teikimo dienos jo nebuvo. Atsižvelgiant į Pareiškėjo prašymą, šiuo metu Instituto pastato pirmame aukšte yra įrengta saugi darbo vieta, pasiekama neįgaliojo vežimėliu. Darbo priemonės ir asmeniniai daiktai, esantys dabartiniame Pareiškėjo kabinete, (jo nurodymu ir sutikimu) jam atvykus į darbą (pasibaigus nedarbingumui) bus perkelti į naują darbo vietą. Kadangi specialių, tinkančių darbuotojui, judančiam neįgaliojo vežimėliu, baldų įrengimas (pirkimas) sudarytų Institutui papildomus kaštus, tokių baldų įrengimas bus vykdomas Pareiškėjui atvykus į darbo vietą neįgaliojo vežimėliu arba pateikus tokią judėjimo negalią įrodančius dokumentus. Raštu taip pat pateikta informacija, kad pageidaujama laiku įrengti neįgaliojo ženklų pažymėtos stovėjimo vietos Institutas negali, nes automobilių stovėjimo teritorija šalia Instituto priklauso Vilniaus miesto savivaldybei. Informuojama, kad Institutas kreipėsi į savivaldybę su prašymu paženklinti stovėjimo vietą specialiais ženklais, leidžiančiais automobilių statyti neįgaliesiems. Laikinais, kol specialūs ženklai bus įrengti, Instituto administracija kieme pažymėjo vietą, rezervuotą neįgaliesiems.

Instituto direktoriaus pavaduotojui Pareiškėjui buvo pateiktas siūlymas nutraukti darbo sutartį šalių susitarimu atsižvelgiant į tai, kad:

a) darbo santykių metu paaiškėjo, kad Pareiškėjo charakterio, asmeninės savybės objektyviai pasireiškia netinkamu elgesiu darbe: nepagrįsti konfliktai su bendradarbiais, elgesys, kuriantis įtampą Instituto darbuotojams, psichologinio diskomforto kolektyve sukūrimas, profesinės etikos reikalavimų ignoravimas, motyvacijos keisti, derinti savo veiksmus pagal komandos poreikius neturėjimas, be to, nepaisoma pastabų ir siūlymų, teiktų vidinių pokalbių metu, ignoruojami siūlymai spręsti kylančias problemas gera valia ir bendradarbiavimo būdu, dėl jo elgesio trikdomos normalios kitų darbuotojų darbo sąlygos, dėl to nukentėję bendri Instituto veiklos rezultatai (dėl Pareiškėjo elgesio gauti (2016-12-20) R. A., (2016-03-24) L. V. tarnybiniai pranešimai, J. J. 2017-06-08 pasiaiškinimas, kitų darbuotojų skundai žodžiu);

b) darbo santykių metu taip pat paaiškėjo, kad Pareiškėjo profesiniai gebėjimai neatitinka direktoriaus pavaduotojo pareigoms keliamų reikalavimų; tai rodo: terminų nesilaikymas; tiesioginio vadovo pagal kompetenciją duodamų nurodymų ignoravimas (pavyzdžiui, neįvykdyti direktorės pavedimai parengti raštus Instituto skolininkams, parengti Instituto įstatų pakeitimo projektą); netinkamas pavaldžių darbuotojų darbo organizavimas ir koordinavimas, nepakankama jų kontrolė, kuomet neužtikrinamas tinkamas jų pareigų vykdymas, t. y. vidinių teisės aktų rengimas ir jų atitikties Lietuvos Respublikos teisės aktams užtikrinimas (Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos vidaus audito ataskaitoje konstatuota, kad didelė dalis vidinių teisės aktų neatitinka teisės aktų reikalavimų ir Instituto kitų vidinių teisės aktų nuostatų); neužtikrintas tinkamas Instituto vidinių dokumentų tvarkymas ir saugojimas (dėl to gautas 2016-12-20 R. A. tarnybinis pranešimas).

Vadovaujantis Valstybinių mokslinių tyrimų institutų vadovų, jų pavaduotojų, mokslinių sekretorių, mokslo darbuotojų ir kitų tyrėjų darbo apmokėjimo tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1231 (toliau – Aprašas), Institutų pavaduotojams gali būti mokamas tarnybinio atlyginimo priedas už veiklos efektyvumą (8 punktas), taip pat priemoka už įprastą darbo krūvį viršijančią veiklą (9 punktas). Vadovaujantis Aprašo 10 punktu tarnybinio atlyginimo priedai ir priemokos skiriami nurodant konkretų terminą, bet ne ilgesnį kaip iki kalendorinių metų pabaigos, ir gali būti mažinami arba panaikinami, jeigu pablogėja atitinkamo darbuotojo darbo rezultatai arba jis neatlieka darbų, už kuriuos priedas arba priemoka skirti. Remiantis Aprašu, priedas gali būti (ne privalo) skiriamas arba neskiriamas, atsižvelgiant į darbuotojo darbo rezultatus, todėl Institutas neturi pareigos mokėti priedą, o tik teisę jį skirti. 2017 m. nebuvo priimtas Instituto direktorės įsakymas skirti Ieškovui priedą ir joks priedas nebuvo paskirtas, nes nebuvo

nustatyta darbų ar darbų rezultatų, kurie pagrįstų darbuotojo veiklos efektyvumą ar neįprastą, didesnį darbo krūvį. Pareiškėjui buvo mokamas jam nustatytas (duomenys neskelbtini) EUR dydžio tarnybinis atlyginimas ir buvo išmokėtas visas jam priklausantis darbo užmokestis.

Sprendimas dėl galimybės pateikti Pareiškėjui dokumentus tik Instituto direktorės leidimu buvo priimtas dėl šio darbuotojo raštais, prašymais ir viešai žodžiu išreikšto neigiamo nusistatymo Instituto, jo vadovų ir kai kurių darbuotojų atžvilgiu, iškilus pagrįstų abejonių dėl Pareiškėjo atstovavimo Instituto interesams. Instituto direktorė šį sprendimą priėmė siekdama apsaugoti Instituto interesus, reputaciją bei Instituto darbuotojų teisėtus lūkesčius ir interesus. Sprendimas buvo pateiktas kaip žodinis nurodymas. Pažymėtina, kad visus dokumentus, kurių Pareiškėjas yra prašęs, Instituto darbuotojai jam yra pateikę, tačiau tai darė gavę Instituto direktorės pritarimą.

2017 m. kovo 18 d. buvo gautas ir registruotas Pareiškėjo prašymas dėl materialinės pašalpos skyrimo. Prašymas nebus nagrinėjamas, kol nebus gautas Pareiškėjo sprendimas dėl darbo sutarties nutraukimo šalių sutarimu. Pasiūlymas nutraukti darbo sutartį buvo pateiktas ir jame numatyta išeitinė išmoka (ji lygi 12-ai vidutinių darbo užmokesčių) buvo nustatyta atsižvelgiant į sunkią darbuotojo situaciją: nedarbingumo lygį, ligos eigą, šeimos situaciją ir kitas aplinkybes). Materialinės pagalbos skyrimas ir išeitinės išmokos mokėjimas, jos dydį motyvuojant tomis pačiomis priežastimis, yra draudžiamas teisės aktais ir pažeistų valstybės biudžeto interesus. Pareiškėjui grįžus po nedarbingumo (birželio 22 d. jis atvyko į darbo vietą), atsakius į siūlymą dėl darbo sutarties nutraukimo, jis pateikė ir kitą prašymą dėl pašalpos skyrimo, kuris buvo apsvarstytas ir buvo priimtas įsakymas dėl jos skyrimo. Materialinė pašalpa Pareiškėjui išmokėta.

Informuojama, kad, Pareiškėjui nuolat esant nedarbingam, jo veiklos vertinimas nevyko. Rašte taip pat paaiškinta, kad Pareiškėjui, ir būnant darbe, ir nedarbingumo metu teikiant daugybę prašymų, skundų įvairioms institucijoms ir asmenims, Instituto direktorė tiek žodžiu, tiek raštu ne kartą pažymėjo, kad visus klausimus siekia išspręsti geranoriškai, gali paaiškinti, pagrįsti savo sprendimus, kartu siekė surasti išeitį iš sudėtingų situacijų. Dėl Pareiškėjo skundo Darbo ginčų komisijai ir vėliau ieškinyje teismui pateiktų teiginių dėl tarnybinio piktnaudžiavimo arba psichologinio spaudimo (mobingo) Pareiškėjo raštu buvo paprašyta paaiškinti, kuo, ieškovo nuomone, toks Instituto darbuotojų elgesys pasireiškia, kokie veiksmai jo vertinami kaip nederami, priešingi arba prieštaringi. Pareiškėjas, kaip ieškovas, ne kartą buvo pakviestas pareikšti savo pretenzijas ir spręsti klausimus bendradarbiavimo būdu, tačiau jokių paaiškinimų ir konkrečių faktų nei raštu, nei žodžiu nepateikė, nesistengė gera valia spręsti jam kilusių klausimų. Pažymėtina, kad skundas dėl mobingo taikymo ir priedo prie atlyginimo

neskyrimo 2017 metais Darbo ginčų komisijos sprendimu buvo atmestas kaip nepagrįstas. Teismas, kuriam Pareiškėjas apskundė Darbo ginčų komisijos sprendimą, jo skundą atmetė.

2. 2017 m. rugsėjo 28 d. Pareiškėjas Tarnybai pateikė skundo papildymo raštą, teigdamas, jog nesutinka su Instituto Rašte nurodyta informacija. Pareiškėjo teigimu, dalis šių teiginių galimai neatitinka tikrovės. Pareiškėjas nurodo, jog dėl dalies Instituto pateiktos jį galimai šmeižiančios ir tikrovės neatitinkančios informacijos yra kreipęsis į teismą, dėl kitos Instituto pateiktos informacijos dalies Pareiškėjas nurodė ketinantis kreiptis į teismą artimiausiu metu. Pareiškėjo teigimu, Instituto Rašte nurodyta tiesos neatitinkanti informacija, jog Pareiškėjas nuo pat sumažinto darbingumo lygio nustatymo dienos, tai yra nuo 2016 m. spalio 4-osios, darbdavio prašė sudaryti jo negalios laipsnį atitinkančias darbo sąlygas. Pasak Pareiškėjo, Instituto atstovas jam siūlė pačiam kreiptis į kitas institucijas, kad prie Instituto būtų įrengta neįgaliojo ženklų pažymėto automobilio parkavimo vieta. Institutas Rašte teigia, kad Pareiškėjas, Institutui pateikdamas savo 2017 m. birželio 21 d. prašymą dėl darbo vietos pritaikymo, nepažymėjo, kad juda neįgaliojo vežimėliu. Pareiškėjas nurodo, kad iki 2017 m. birželio 22 d. darbo vietoje (Institute) jis judėjo naudodamasis ramentais arba vaikštyne, o po šios dienos juda tik neįgaliojo vežimėliu. Pasak Pareiškėjo, Instituto Rašte pateikta klaidinanti informacija, neva nuo 2017 m. kovo 13 d. iki 2017 m. liepos 14 d. (nepertraukiamai) Pareiškėjas dėl ligos buvo laikinai nedarbingas. Pareiškėjas teigia, kad 2017 m. birželio 21 d. baigėsi šeimos gydytojo išduoto nedarbingumo pažymėjimo galiojimas ir kitą dieną buvo išduotas naujas nedarbingumą patvirtinantis dokumentas. Skunde pažymėta, jog į Santaros klinikas (kur Pareiškėjui buvo išduotas naujas nedarbingumo pažymėjimas) Pareiškėjas buvo pristatytas greitosios medicininės pagalbos automobiliu iš savo darbo vietos Institute. Pareiškėjas atkreipia dėmesį, jog Instituto Rašto 5 punkto 1 pastraipoje nurodyta, kad 2017 m. birželio 22 d. Pareiškėjas buvo grįžęs į darbo vietą Institute. Be to, būdamas Instituto Mokslo tarybos narys, dalyvavo tą dieną vykusiame Mokslo tarybos posėdyje. Pasak Pareiškėjo, Instituto Rašte klaidingai nurodoma informacija apie jo tariamą nedarbingumą dėl ligos visą 2017 m. birželio 22 dieną galimai parengta siekiant išvengti prievolės atlikti nelaimingo atsitikimo darbo metu ir darbo vietoje tyrimą.

Pareiškėjo teigimu, Instituto Rašte nurodyta ne tik klaidinanti, bet ir Pareiškėjo garbę bei orumą galimai žeminanti informacija. Pasak Pareiškėjo, (duomenys neskaltini) vadovė J. J. Institutui pateikė ne tik 2017 m. birželio 8 d. paaiškinimą, bet ir paaiškinimo priedą – 2017 m. liepos 5 d. prašymą Institutui, kuriame nurodyta svarbi informacija.

Instituto Raštu pranešta, jog Pareiškėjo profesiniai gebėjimai neatitinka jo pareigoms keliamų reikalavimų. Pareiškėjo teigimu, jo, kaip Instituto direktoriaus pavaduotojo, tarnybinės veiklos

vertinimas nėra atliktas ir jam nežinoma, kuo vadovaujantis Institutas teikia informaciją, kuri žemina jo garbę ir orumą.

Pareiškėjas pabrėžia, jog darbo sutartimi su Institutu buvo sulygta, kad jam kiekvienais metais bus mokamas fiksuoto dydžio darbo užmokestis ir kiekvieną darbo mėnesį ne mažesnis nei (duomenys neskalbini) proc. atlyginimo dydžio priedas už veiklos efektyvumą, o ne už papildomus darbus, kaip teigiama Instituto Rašte. Pasak Pareiškėjo, Institute buvo pradanginta jo, kaip darbuotojo, byla.

Pareiškėjas nurodo, jog Institutas neatsakė į šiuos jo prašymus: 2017 m. balandžio 10 d. (registracijos Nr. (2.10) G-109, Nr. (2.10) G-110, Nr. (2.10) G-112, Nr. (2.10) G-113); 2017 m. kovo 13 d. (registracijos Nr. (2.10) G-84); 2017 m. kovo 9 d. (registracijos Nr. (2.10) G-80); 2017 m. balandžio 18 d. (registracijos Nr. (2.10) G-117).

Pareiškėjas taip pat pabrėžia, jog jam nėra žinoma, kad jo ieškinys teisme dėl Darbo ginčų komisijos sprendimo yra atmestas.

3. 2017 m. spalio 20 d. Instituto rašte Nr. (1.8)S-356 nurodoma, jog Instituto direktorei buvo žinoma, kad Pareiškėjas gali judėti naudodamasis ramentais, nes taip jis ateidavo į darbo vietą. Instituto direktorė Pareiškėjo prašymu (prašymas buvo pateiktas nedarbingumo metu) buvo informuota, kad jis gali judėti tik su neįgaliojo vežimėliu, tačiau neįgaliojo vežimėliu Pareiškėjas į darbo vietą nebuvo atvykęs. Atsižvelgiant į jo prašymą, Institute buvo imtasi veiksmų užtikrinti Pareiškėjui tinkamas darbo sąlygas: įrengtas lengvai pasiekiamas ir erdvus darbo kabinetas, esantis pirmajame aukšte, įrengta neįgaliam asmeniui skirta automobilio stovėjimo vieta, pradėti lifto patikrinimo / paleidimo paslaugos nagrinėjimo veiksmai, kreiptasi į Neįgaliųjų reikalų departamentą prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos bei Valstybinę darbo inspekciją, prašant pateikti informaciją apie tinkamų neįgaliaus darbuotojo darbo sąlygų užtikrinimą, kabineto ir kt. darbo vietos įrengimą.

Institutas pabrėžia, jog Pareiškėjas žodžiu (vėliau ir raštu) kreipėsi dėl neįgaliojo automobilio stovėjimo vietos įrengimo; kadangi automobilių stovėjimo aikštelė nėra valdoma Instituto, Institutas negalėjo savavališkai įrengti neįgaliojo automobilio stovėjimo vietos. Institutas 2017 m. liepos 13 d. kreipėsi į Vilniaus miesto savivaldybę ir nuo 2017 m. rugsėjo mėn. šalia Instituto buvo įrengta neįgaliam asmeniui skirta automobilio stovėjimo vieta. Prašymas dėl automobilio stovėjimo vietos neįgaliajam įrengimo savivaldybės įmonei „Susisiekimo paslaugos“ buvo pateiktas Instituto iniciatyva. Iki to laiko, kol SĮ „Susisiekimo paslaugos“ įrengė neįgaliam asmeniui skirtą automobilio stovėjimo vietą, Institutas tokią laikiną vietą buvo įrengęs savo kieme.

Nurodoma, jog Pareiškėjo raštas dėl darbo vietos pritaikymo buvo svarstytas 2017 m. liepos 5 d. vykusiame Instituto administracijos darbuotojų susirinkime. Instituto direktoriaus 2017 m. liepos 5

d. įsakymu Nr. BR-5 Bendrųjų reikalų ir infrastruktūros skyriaus ūkio reikalų tvarkytojui buvo deleguota užduotis iki 2017 m. rugsėjo 1 d. išsiaiškinti sąlygas dėl darbo vietos pritaikymo neįgaliam darbuotojui Institute: dėl neįgaliojo automobilio stovėjimo vietos įrengimo, lifto paleidimo paslaugos, kabineto įrengimo pirmame aukšte.

Institutas taip pat informavo, jog 2017 m. birželio 22 d., Pareiškėjui būnant darbe, jis pasijuto blogai, buvo iškviesta greitoji medicinos pagalba. Tokia situacija, atsižvelgiant į Pareiškėjo Institutui pateiktą informaciją apie jam diagnozuotą ligą ir nurodytas aplinkybes, neatitinka nelaimingo atsitikimo darbe sąvokos. Atsižvelgus į tai, Institute šis įvykis nebuvo fiksuotas kaip nelaimingas atsitikimas darbe ir neatliktas tokio atsitikimo tyrimas. Oficialaus prašymo informuoti Valstybinę darbo inspekciją apie 2017 m. birželio 22 d. įvykius Institutas neturi.

Institutas pažymi, jog J. J. yra pateikusi prašymą jos 2017 m. birželio 8 d. pasiaiškinimą, kaip konfidencialią informaciją, palikti nenagrinėtą.

Instituto Rašte buvo detalai išaiškinta, dėl ko Pareiškėjo profesiniai gebėjimai neatitinka Instituto direktoriaus pavaduotojo pareigybei keliamų reikalavimų. Ši informacija patvirtinta Rašte pacituota Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos vidaus audito ataskaita, tarnybiniais pranešimais ir Pareiškėjo pareiginiiais nuostatais, kuriuose nurodyta, kokias funkcijas Institute Pareiškėjas privalo vykdyti.

Institutas taip pat pažymėjo, jog žodinis nurodymas dėl Instituto skolininkams adresuotų raštų parengimo Pareiškėjui buvo duotas 2016 metais, eilinio administracinio posėdžio metu. Posėdyje dalyvavę asmenys, galintys patvirtinti nurodymo davimą, (duomenys neskalbini) D. A. ir (duomenys neskalbini) Č. Š. Nurodymas parengti Instituto įstatų pakeitimo projektą Pareiškėjui buvo duotas dar prieš 2017 m. vasario mėnesį, eilinio administracinio posėdžio metu. Prie Rašto pridėtas 2017 m. vasario 22 d. Instituto direktorės Pareiškėjui siųstas elektroninis laiškas, kuriame nurodyta tęsti Instituto įstatų projekto rengimą.

2017 m. balandžio 13 d. Instituto direktoriaus įsakymo „Dėl darbuotojų pavadavimo“ Nr. KT-38 1.1 punktu nurodoma, jog direktoriaus pavaduotoją pagal sritis ir klausimų pobūdį pavaduoja Instituto ne mokslo padalinių (skyrių) vadovai ir Instituto teisininkas. 2016 m. balandžio 25 d. Instituto direktoriaus įsakyme „Dėl darbuotojų pavadavimo“ Nr. BR-9 nuostatos apie direktoriaus pavaduotojo ir direktoriaus pavaduotojo mokslo reikalams pavadavimą nėra įtrauktos. 2015 m. ir 2016 m. atskirais atvejais Instituto direktorius eilinių administracinių posėdžių metu užduotis žodžiu deleguodavo Instituto administracijos padalinių vadovams pagal jų koordinuojamas veiklos sritis.

Institutas Rašte pažymėjo, jog negali atsakyti, ar su Pareiškėju sudaryta pirminė darbo sutartis vėliau buvo keičiama, nes Pareiškėjo darbo byla yra dingusi. Darbuotoja, tvarkiusi Pareiškėjo asmens bylą, Institute nebedirba ir negali paaiškinti bylos dingimo aplinkybių. Pareiškėjas buvo raštu paprašytas pateikti savo darbo sutarties kopiją, tačiau kopija Institutui nebuvo pateikta. Bet koku atveju darbo sutarties nuostatos negali prieštarauti teisės aktų nuostatomis, kurias Institutas yra nurodęs Rašte.

Institutas taip pat pažymėjo, kad yra atsakęs į dalį Pareiškėjo prašymų (atsakymų kopijos pridedamos). Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas turi laikino nedarbingumo pažymėjimą, vadovaujantis teisės aktais, reglamentuojančiais darbuotojo elgesį nedarbingumo metu, buvo priimtas sprendimas į Pareiškėjo teikiamus prašymus, susijusius su darbine veikla atsakyti pasibaigus jo nedarbingumo laikotarpiui.

Lygių galimybių kontrolierius

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar Instituto direktorė, veikdama kaip Pareiškėjo darbdavys, nepažeidė Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 7 str. 2, 6 ir 9 punkto reikalavimų, įpareigojančių darbdavį, įgyvendinant lygias galimybes, neatsižvelgiant į lytį, rasę, tautybę, pilietybę, kalbą, kilmę, socialinę padėtį, tikėjimą, įsitikinimus ar pažiūras, amžių, lytinę orientaciją, negalią, etninę priklausomybę, religiją, sudaryti vienodas darbo, valstybės tarnybos sąlygas, galimybes kelti kvalifikaciją, siekti profesinio mokymo, persikvalifikuoti, įgyti praktinio darbo patirties, taip pat teikti vienodas lengvatas; užtikrinti, kad darbuotojas ar valstybės tarnautojas darbo vietoje nepatirtų priekabiavimo ir nebūtų duodami nurodymai diskriminuoti; imtis tinkamų priemonių, kad neįgaliesiems būtų sudarytos sąlygos gauti darbą, dirbti, siekti karjeros arba mokytis, įskaitant tinkamą patalpų pritaikymą, jeigu dėl tokių priemonių nebus neproporcingai apsunkinamos darbdavio pareigos. Taigi buvo atliekamas tyrimas dėl galimos diskriminacijos dėl negalios darbo santykių srityje.

1. Lygių galimybių įstatymo 2 str. 7 d. numatyta, jog priekabiavimas – nepageidaujamas elgesys, kai lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu siekiama įžeisti arba įžeidžiamas asmens orumas ir siekiama sukurti arba sukuriama bauginanti, priešiška, žeminanti ar įžeidžianti aplinka.

Pabrėžtina, jog pagal Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (toliau – Konvencija) 27 str. 1 dalies a), b) ir i) punktus, valstybės, šios Konvencijos Šalys, pripažįsta neįgaliųjų teisę į darbą

lygiai su kitais asmenimis; ši teisė apima teisę į galimybę užsidirbti pragyvenimui iš laisvai pasirinkto darbo ar iš laisvai priimto darbo pasiūlymo darbo rinkoje ir darbo aplinkoje, kuri yra atvira, tinkama visiems ir prieinama neįgaliesiems. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, užtikrina ir skatina įgyvendinti teisę į darbą, įskaitant teisę į darbą tų asmenų, kurie tampa neįgalūs dirbdami, imdamosi atitinkamų priemonių, įskaitant ir teisės aktų priėmimą, kuriomis *inter alia* būtų uždrausta diskriminacija dėl neįgalumo visais klausimais, susijusiais su visomis užimtumo formomis, įskaitant įdarbinimo sąlygas, priėmimą į darbą ir darbą, darbo išsaugojimą, kilmą tarnyboje ir saugias ir sveikas darbo sąlygas; lygiai su kitais asmenimis ginamos neįgaliųjų teisės į teisingas ir palankias darbo sąlygas, įskaitant lygias galimybes ir vienodą atlyginimą už tokios pat vertės darbą, saugias ir sveikas darbo sąlygas, įskaitant apsaugą nuo priekabiavimo ir skundų patenkinimą; užtikrinta, kad neįgaliesiems darbo vietoje būtų tinkamai pritaikytos sąlygos.

Konvencijos 2 straipsnyje apibrėžiama, jog diskriminacija dėl neįgalumo yra bet koks išskyrimas, atstūmimas ar apribojimas dėl neįgalumo, kuriais siekiama pabloginti ar paneigti arba dėl kurių pabloginamas ar paneigiamas visų žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pripažinimas, įgyvendinimas ar naudojimas lygiai su kitais asmenimis politinėje, ekonominėje, socialinėje, kultūrinėje, pilietinėje ar bet kurioje kitoje srityje. Tokia diskriminacija apima visų formų diskriminaciją, įskaitant atsisakymą tinkamai pritaikyti sąlygas.

Pažymėtina, jog tiek Europos Sąjungos, tiek nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija pačia bendriausia šio žodžio prasme reiškia teisių sumažinimą arba atėmimą tam tikrai kategorijai asmenų dėl kokių nors požymių. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų, pažiūrų ar kitus požymius.

Pamatinius Lietuvos valstybės ir visuomenės gyvenimo aspektus reglamentuojančio įstatymo – Lietuvos Respublikos Konstitucijos – 29 straipsnyje nurodoma, jog žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų. Asmenų lygybės principas yra konstitucinės žmogaus prigimtinės teisės būti traktuojamam vienodai garantija. Šis principas įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai. Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas pažeidžiamas, kai tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, yra kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisintinas.

Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1998 m. lapkričio 11 d. nutarimas Nr. 17/97).

Pagal Lygių galimybių įstatymo 4 str., nagrinėjant fizinių ir juridinių asmenų skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

2. Tyrimo metu buvo vertinama, ar Instituto direktorė nepriekabiavo prie Pareiškėjo dėl jo negalios, ar sudarė Pareiškėjui tinkamas sąlygas dirbti, įskaitant tinkamą patalpų pritaikymą.

Atliekant tyrimą nustatyta, jog 2017 m. balandžio 3 d. Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Vilniaus teritorinio skyriaus Darbo ginčų komisija (toliau – Komisija) išnagrino Pareiškėjo prašymą atsakovui Institutui dėl mobingo darbe nutraukimo, normalių darbo sąlygų užtikrinimo, nepagrįstai sumažinto darbo užmokesčio bei neišmokėto darbo užmokesčio, tai yra dėl dalies Instituto direktorės veiksmų, skundžiamų Pareiškėjo Tarnybai pateiktame skunde. Komisijos sprendime, priimtame darbo byloje Nr. APS-36-3689/APS-36-3695 (toliau – Komisijos sprendimas), konstatuota, jog Pareiškėjo prašymo dalis dėl mobingo ir nepagrįstai sumažinto darbo užmokesčio bei neišmokėto darbo užmokesčio nuspręsta atmesti nesant faktinių duomenų, pagrindžiančių ieškovo (Pareiškėjo) reikalavimus. Pareiškėjo prašymo dalį dėl normalių darbo sąlygų neužtikrinimo atsisakyta nagrinėti. Pareiškėjas ieškinį dėl Komisijos sprendimo peržiūrėjimo pateikė Vilniaus miesto apylinkės teismui, kurį šis teismas 2017 m. liepos 13 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2-25773-727/2017 nutarė palikti nenagrinėtą.

Pabrėžtina, jog, vadovaujantis Lygių galimybių įstatymo 27 str. 1 d. 4 punktu, lygių galimybių kontrolierius atsisako nagrinėti skundą (jo dalį), kuomet skundas (jo dalis) tuo pačiu klausimu buvo išnagrinėtas, yra nagrinėjamas arba pagal įstatymus turi būti nagrinėjamas teisme.

3. Tyrimo metu nustatyta, jog Institutas, siekdamas sudaryti Pareiškėjui tinkamas darbo sąlygas, 2017 m. liepos 13 d. raštu Nr. (4.15)S-166 „Dėl leidimo pažymėti automobilio stovėjimo vietą neįgaliųjų transportui“ kreipėsi į Vilniaus miesto savivaldybę bei SĮ „Susisiekiama paslauga“ dėl automobilio stovėjimo vietos asmeniui su negalia įrengimo. 2017 m. rugsėjo mėn. šalia Instituto buvo įrengta neįgaliam asmeniui skirta automobilio stovėjimo vieta. Prašymas dėl automobilio stovėjimo

vietos neįgaliajam įrengimo SĮ „Susisiekimo paslaugos“ buvo pateiktas Instituto iniciatyva. Iki to laiko, kol SĮ „Susisiekimo paslaugos“ įrengė neįgaliam asmeniui skirtą automobilio stovėjimo vietą, Institutas tokią laikiną vietą buvo įrengęs savo kieme.

Siekiant sudaryti Pareiškėjui dėl jo negalios būtinas darbo sąlygas, Institute įrengtas lengvai pasiekiamas ir erdvus darbo kabinetas, esantis pirmajame Instituto pastato aukšte, įrengta neįgaliam asmeniui skirta automobilio stovėjimo vieta, pradėti lifto patikrinimo / paleidimo paslaugos nagrinėjimo veiksmai, kreiptasi į Neįgaliųjų reikalų departamentą prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (2017 m. rugpjūčio 29 d. raštas Nr. (1.8)S-278) bei Valstybinę darbo inspekciją (2017 m. rugpjūčio 29 d. raštas Nr. (1.8)S-279), prašant pateikti informaciją dėl tinkamų neįgalaus darbuotojo darbo sąlygų užtikrinimo, kabineto ir kt. darbo vietos įrengimo.

Pabrėžtina, jog Išvadoje dėl darbo pobūdžio ir sąlygų nėra nurodytų fizinių ir ergonominių rizikos veiksnių, kuriems veikiant Pareiškėjas negali dirbti Instituto direktoriaus pavaduotojo pareigose, tačiau atsižvelgdamas į objektyvias aplinkybes, susijusias su Pareiškėjo sveikatos būkle, Institutas ėmėsi priemonių pritaikyti Pareiškėjui patogias darbo sąlygas.

Instituto direktorė 2017 m. rugpjūčio 10 d. Pareiškėjui pasiūlė apsvarstyti darbo sutarties pakeitimą, numatant dalį darbo laiko dirbti nuotoliniu būdu.

2017 m. liepos 10 d. Instituto direktorės įsakymu Nr. P-178 „Dėl materialinės pašalpos skyrimo“ Pareiškėjo prašymas buvo patenkintas ir jam skirta materialinė pašalpa dėl ligos.

Konstatuotina, jog nėra objektyvių duomenų, leidžiančių pagrįstai teigti, jog Institutas nesudarė arba nesiekė sudaryti Pareiškėjui tinkamų sąlygų dirbti, įskaitant tinkamą patalpų pritaikymą.

4. Tyrimo metu nustatyta, jog, Pareiškėjui esant laikinai nedarbingam, Instituto administracija neatsakė į visus jo paklausimus, susijusius su darbo funkcijų atlikimu. Instituto administracijos nuomone, atsižvelgiant į tai, jog Pareiškėjas turi laikiną nedarbingumą dėl ligos ir tuo metu dirbti negali, vadovaujantis teisės aktais, reglamentuojančiais darbuotojo elgesį nedarbingumo metu, buvo priimtas sprendimas atsakyti į Pareiškėjo teikiamus prašymus, susijusius su darbine veikla, pasibaigus nedarbingumo laikotarpiui. Pabrėžtina, jog, pagal Elektroninių nedarbingumo pažymėjimų bei elektroninių nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimų išdavimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. V-533/A1-189, 51.6 punktą, laikinojo nedarbingumo metu asmuo privalo nedirbti. Darbdaviui numatyta pareiga užtikrinti, kad darbuotojas laikinojo nedarbingumo metu nedirbtų ir nebūtų verčiamas dirbti.

5. Tyrimo metu nustatyta, jog konfliktai tarp Pareiškėjo ir kitų Instituto darbuotojų kilo dar 2016 m. kovo mėnesį (2016 m. kovo 24 d. L. V., 2016 m. gruodžio 20 d. R. A. tarnybiniai pranešimai). Instituto administracijos teigimu, dėl to kilo įtampa tarp Instituto darbuotojų, psichologinis diskomfortas. Dėl šios priežasties, siekdama užtikrinti tinkamas darbo sąlygas ir normalią darbo aplinką tiek Pareiškėjui, tiek kitiems Instituto darbuotojams, Instituto administracija privalėjo daryti tam tikrus vidinius darbo organizavimo pokyčius. Instituto administracija pabrėžia, jog šiais pokyčiais nebuvo siekiama pabloginti Pareiškėjo darbo sąlygas (ir jos nebuvo pablogintos), tuo labiau nebuvo priekabiuojama dėl jo negalios. Tyrimo metu negauta duomenų, kad dėl Instituto vidinių darbo organizavimo pokyčių Pareiškėjo darbo rezultatai būtų prasčiau įvertinti, jam būtų dėl to priekaištauojama arba jis patirtų kitas objektyvias neigiamas pasekmes.

6. Pareiškėjas konstatuoja, jog dalis Instituto Rašte pateiktos informacijos galimai neatitinka tikrovės. Pareiškėjas praneša, jog dėl dalies Instituto Rašte pateiktos, jį galimai šmeižiančios ir tikrovės neatitinkančios informacijos, jis kreipėsi į teismą, dėl kitos Instituto pateiktos informacijos dalies Pareiškėjas nurodė ketinantis kreiptis į teismą artimiausiu metu. Tyrimo metu nebuvo gauta duomenų, leidžiančių patvirtinti Pareiškėjo teiginį dėl Rašte pateiktos informacijos neatitikimo tikrovei.

Lygių galimybių kontrolieriui neturint teismo išvados dėl Rašte pateiktos informacijos nepagrįstumo, nėra pagrindo teigti, kad Institutas netinkamai įvykdė Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnyje įtvirtintą įrodinėjimo, jog lygių galimybių principas nebuvo pažeistas, pareigą.

7. Tyrimo metu nustatyta, jog 2017 m. balandžio 18 d. Instituto direktorė Pareiškėjui pateikė pasiūlymą „Dėl darbo sutarties nutraukimo šalių susitarimu“. Instituto direktorė nurodė, jog šis pasiūlymas buvo pateiktas atsižvelgiant į Pareiškėjo asmenines savybes (jo elgesį) bei profesinių gebėjimų neatitikimą užimamoms pareigoms. Tokie Instituto direktorės teiginiai laikytini nepagrįstais, kadangi Tarnybai nebuvo pateikti įrodymai dėl netinkamo Pareiškėjo elgesio (tarnybinių nuobaudų) ar nepatenkinamo pareiginių funkcijų atlikimo (tarnybinės veiklos vertinimo). Dėl šios priežasties, pasiūlymas nutraukti darbo sutartį su Pareiškėju laikytinas nepagrįstu ir darančiu psichologinį spaudimą Pareiškėjui. Pabrėžtina, jog 2017 m. birželio 22 d. Pareiškėjas raštu patvirtino sutikimą priimti Instituto pasiūlymą, tačiau Instituto direktorė informavo, jog 2017 m. balandžio 18 d. pasiūlymas neteko galios. Kitą pasiūlymą, kuriame Pareiškėjui jau buvo numatytos žymiai mažiau palankios darbo sutarties nutraukimo sąlygos, Instituto direktorė Pareiškėjui pateikė tik 2017 m. rugpjūčio 7 d.

8. Įvertinus tyrimo metu surinktus duomenis ir įrodymus, konstatuotina, jog nėra objektyvių duomenų, leidžiančių pagrįstai įvertinti Pareiškėjo skunde nurodytus Instituto administracijos veiksmus dėl galimai nepagrįstai nutraukto darbo užmokesčio priedo mokėjimo, dėl negalios tinkamų darbo

sąlygų nepritaikymo ir vienodų darbo sąlygų nesudarymo, tai yra konstatuoti Lygių galimybių įstatymo 7 straipsnio 2 ir 9 punkto reikalavimų pažeidimą.

Pareiškėjo skundą dalyje dėl jo galimo priekabiavimo dėl negalios, tai yra dėl Instituto direktorės 2017 m. balandžio 18 d. ir 2017 m. rugpjūčio 7 d. Pareiškėjui pateiktų ir nepagrįstais teiginiais paremtų pasiūlymų „Dėl darbo sutarties nutraukimo šalių susitarimu“, pripažinti pagrįstu ir pažeidžiančiu Lygių galimybių įstatymo 7 straipsnio 6 punkto reikalavimus.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasis Lygių galimybių įstatymo 17 straipsniu, 29 straipsnio 3 dalies 2 punktu, 29 straipsnio 2 dalies 2 punktu ir 30 straipsnio 3 dalimi,

Lygių galimybių kontrolierius

n u s p r e n d ž i a:

1. Pareiškėjo skundo tyrimą dalyse dėl galimai nepagrįstai nutraukto darbo užmokesčio priedo mokėjimo, dėl negalios tinkamų darbo sąlygų nepritaikymo ir vienodų darbo sąlygų nesudarymo nutraukti trūkstant objektyvių duomenų apie padarytą pažeidimą.

2. Pareiškėjo skundą dalyje dėl galimo priekabiavimo dėl negalios pripažinti pagrįstu ir siūlyti Instituto direktorei nutraukti lygias galimybes pažeidžiančius veiksmus – atsaukti 2017 m. rugpjūčio 7 d. Instituto pasiūlymą Pareiškėjui „Dėl darbo sutarties nutraukimo šalių susitarimu“.

3. Įpareigoti Instituto direktorę išnagrinėti šį sprendimą ir apie nagrinėjimo rezultatus bei sprendimo vykdymą informuoti lygių galimybių kontrolierių ne vėliau kaip per 30 dienų nuo šio sprendimo gavimo dienos.

4. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją ir Instituto direktorę.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Vyriausiajai administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01119 Vilnius) arba apygardos administraciniam teismui.

Seimo kontrolierius,
laikinais pavaduojantis lygių galimybių kontrolierių

Raimondas Šukys